

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3CoE/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319202650
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5319202650.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Mazúcha a členov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Adriany Gallovej, v exekučnej veci oprávnenej matky: T. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M. XXX, zastúpenej JUDr. Michalom Roštárom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie P., G. J. XX, proti povinnému otcovi: I. Y., nar. X.XX.XXXX, bytom V., M. R. E. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie V., C. XXXX, o návrhu oprávnenej matky na výkon rozhodnutia v časti zverenia maloletého E. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, do osobnej starostlivosti matky, v konaní o odvolaní povinného otca proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, č.k. 5Em/4/2019-27 zo 4.11.2019, č.k. 5Em/4/2019-180 z 9.1.2020, č.k. 5Em/4/2019-183 z 9.1.2020 a č.k. 5Em/4/2019-185 z 9.1.2020, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie Okresného súdu Čadca, č.k. 5Em/4/2019-27 zo 4.11.2019, **z r u š u j e .**

Uznesenie Okresného súdu Čadca, č.k. 5Em/4/2019-183 z 9.1.2020, ktorým povinnému otcovi okresný súd uložil pokutu 1.000,- Eur za nesplnenie povinnosti, ktorá mu bola uložená uznesením tohto súdu č.k. 5Em/4/2019-27 zo 4.11.2019 a za nesplnenie povinnosti zabezpečiť účasť maloletého dieťaťa na pojednávaní za účelom jeho dobrovoľného odovzdania matke, **z r u š u j e .**

Odvolanie povinného otca proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, č.k. 5Em/4/2019-180 z 9.1.2020 a č.k. 5Em/4/2019-185 z 9.1.2020, **o d m i e t a**, pretože smeruje proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je odvolanie prípustné.

Konanie o výkon rozhodnutia vedené na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 5Em/4/2019 **z a s t a v u j e**, pretože **d o š l o** k uskutočneniu výkonu rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením, č.k. 5Em/4/2019-27 zo 4.11.2019, okresný súd nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 9P/6/2019-104 z 9.5.2019, v časti zverenia maloletého E. Y. do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec je povinný odovzdať maloletého matke do 3 dní od doručenia tohto uznesenia, pod následkom uloženia poriadkovej pokuty. V odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že povinný otec si dobrovoľne a v plnom rozsahu neplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul a preto aj vzhľadom na vyjadrenie kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci podľa § 384 ods. 2 CMP nariadil výkon rozhodnutia.

2. Uznesením, č.k. 5Em/4/2019-180 z 9.1.2020, okresný súd prvým výrokom zamietol návrh povinného otca na odklad výkonu rozhodnutia a druhým výrokom zamietol jeho návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia podľa § 390 písm. c) CMP. Pokiaľ ide o návrh na odklad výkonu rozhodnutia, okresný súd jeho zamietnutie odôvodnil tým, že v konaní nebolo preukázané, že by bol život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletého výkonom rozhodnutia vážne ohrozený. Súd poukázal na skutočnosť,

že matka má zabezpečené bývanie v krízovom centre CDR Bytča, otec v základnom konaní súhlasil so zverením dieťaťa do osobnej starostlivosti matky (exekučným titulom je rozsudok súdu, ktorým súd chválil dohodu rodičov o spôsobe starostlivosti rodičov k maloletému dieťaťu) a nenamietal duševný stav matky. Okresný súd tiež poukázal na to, že matka bola vystavená týraniam zo strany otca a jeho rodiny, ktorá skutočnosť vyplýva zo správ kolízneho opatrovníka a lekárskeho správy psychiatricky MUDr. C. E.. Súd prvej inštancie v ďalšom argumentoval, že je nepravdivé tvrdenie otca, že matka svojvoľne odišla zo spoločnej domácnosti a dobrovoľne opustila maloleté dieťa (správa Obvodného oddelenia PZ Čadca zo 14.11.2019), hospitalizácia maloletého na JIS-ke podľa vyjadrenia primára detského oddelenia nebola dôsledkom zanedbania starostlivosti zo strany matky. Povinným otcom uvedené dôvody podľa okresného súdu nevedú ani k záveru o nevyhnutnosti vyhlásiť výkon rozhodnutia za neprípustný. Rovnako sa súd nestotožnil so záverom povinného otca, že matka návštevy veštcov a liečiteľov, ktorú skutočnosť súd zatiaľ nemal za preukázanú, by realizovala do takej miery, že by nemohla zvládnuť starostlivosť o maloleté dieťa.

3. Uznesením, č.k. 5Em/4/2019-183 z 9.1.2020, okresný súd uložil povinnému otcovi poriadkovú pokutu vo výške 1.000,- Eur podľa § 382 CMP (správne malo byť pokutu, poriadkovú pokutu súd ukladá podľa § 102 CSP), za nespĺnenie povinnosti, ktorá mu bola uložená uznesením, č.k. 5Em/4/2019-27 zo 4.11.2019, ktorým súd nariadil výkon rozhodnutia, t.j. pod hrozbou poriadkovej pokuty odovzdať maloletého matke do 3 dní od doručenia tohto uznesenia, a zároveň za nespĺnenie povinnosti zabezpečiť účasť maloletého na pojednávaní konanom dňa 9.1.2020 za účelom dobrovoľného odovzdania maloletého matke.

4. Uznesením, č.k. 5Em/4/2019-185 z 9.1.2020, okresný súd uložil povinnému otcovi poriadkovú pokutu vo výške 1.000,- Eur podľa § 382 CMP, nakoľko povinný otec nerešpektoval výzvu súdu podľa § 379 ods. 2 CMP na dobrovoľné splnenie povinnosti, ktorú mu ukladal právoplatný a vykonateľný exekučný titul.

5. Proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia (č.k. 5Em/4/2019-27 zo 4.11.2019) podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný otec, ktorý nesúhlasil s nariadením výkonu rozhodnutia. Navrhol, aby súd odložil výkon rozhodnutia do času, kedy matka preukáže, že má kde bývať. Zároveň navrhol, aby odvolací súd výkon rozhodnutia zastavil podľa § 390 písm. c) CMP, pre závažné okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. V podanom odvolaní v zásade zotrval na skutočnostiach, ktoré sú obsahom vyjadrenia povinného otca k návrhu matky na nariadenie výkonu rozhodnutia, resp. viacerých písomných podaní povinného otca, ktoré sú súčasťou predmetného spisového materiálu. Povinný otec opätovne poukázal na skutočnosť, že matka dňa 6.10.2019 svojvoľne odišla zo spoločnej domácnosti, po odchode otca osobne nežiadala, aby jej bolo maloleté dieťa odovzdané do starostlivosti, že matka je závislá od hracích automatov, navštevuje asociálov, minula všetky finančné prostriedky na veštcov, liečiteľov a automaty, a nemá zabezpečené bývanie, z dôvodu zanedbania jej starostlivosti bolo dieťa hospitalizované na JIS-ke, matka sa o dieťa nezaujíma, nejde jej o syna ale o výživné. V ďalšom povinný otec spochybňoval správy z ÚPSVaR Čadca, lekárske správy, ako aj záznamy z polície, ktoré sú obsahom spisového materiálu. Záverom poukázal na skutočnosť, že matka je psychicky chorá, ktorá skutočnosť je predmetom znaleckého skúmania vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 14P/34/2019.

6. V reakcii na predmetné odvolanie oprávnená matka zotrvala na svojich vyjadreniach, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Uviedla, že povinný otec v odvolaní nepreukázal existenciu okolností podľa § 377 ods. 2 CMP a navrhla napadnuté uznesenie potvrdiť.

7. Na vyjadrenie oprávnenej matky reagoval povinný otec, pričom v podstate zotrval na skutočnostiach, ktoré uviedol v odvolaní.

8. Povinný otec podal odvolanie aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým zamietol jeho návrh na odklad výkonu rozhodnutia a návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia a proti uzneseniam, ktorými boli povinnému otcovi uložené pokuty podľa § 382 CMP. Navrhol, aby odvolací súd všetky tri napadnuté uznesenia zrušil pre závažné porušenie ustanovení Civilného mimosporového poriadku a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Pokiaľ ide o uznesenie, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh povinného otca na odklad výkonu rozhodnutia a návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia, povinný otec opätovne argumentoval hráčskou závislosťou matky majúcej za to, že

súd mal matku podrobiť psychiatrickej liečbe ústavnou formou. V ďalšom namietal účasť p. T., p. N. na pojednávaní konanom dňa 9.1.2020 a spôsob ich výsluchu, ako aj prítomnosť až dvoch zástupcov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny ako kolízneho opatrovníka, t.j. Mgr. D. a Mgr. Y.. Pokiaľ ide o uznesenia, ktorými mu boli uložené pokuty, namietal, že v zmysle § 382 ods. 1, ods. 2 CMP súd nie je oprávnený ukladať dve pokuty naraz v maximálnej výške, ale keďže nesplnil len jednu povinnosť podľa rozhodnutia, tak mu súd mohol uložiť len jednu pokutu. Navyše z ustanovenia § 370 a nasl. CMP nevyplýva povinnosť zabezpečiť prítomnosť maloletého na pojednávaní. Uviedol, že ustanovenia § 382 CMP je potrebné vykladať tak, že súd pri porušení povinnosti môže uložiť pokutu a až potom, čo nesplní povinnosť po uložení prvej pokuty, môže opakovane uložiť druhú pokutu, nemôže ich však uložiť naraz. V ďalšej časti odvolania opätovne poukázal na už prezentované dôvody vylučujúce výkon rozhodnutia v posudzovanej veci, najmä nezabezpečenie bývania matkou, jej neschopnosť a nezáujem postarať sa o maloleté dieťa, patologické prejavy matky vedúce k záveru, že nie je psychicky zdravá a ohrozenie zdravia a života maloletého dieťaťa matkou.

9. K tomuto odvolaniu povinného otca sa vyjadrila oprávnená matka. V zásade argumentovala skutočnosťami, ktoré sú predmetom jej písomných podaní už založených v spisovom materiáli. Majúc za to, že povinný otec nepreukázal existenciu okolností podľa § 377 ods. 2 CMP, ani podľa § 389 CMP a ani okolností svedčiacej o predčasnosti návrhu matky na výkon súdneho rozhodnutia, navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenia súdu prvej inštancie potvrdil.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenia Okresného súdu Čadca, č.k. 5Em/4/2019-27 zo 4.11.2019 a č.k. 5Em/4/2019-183 z 9.1.2020 v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65, § 66 CMP a tieto zrušil pre absenciu procesných podmienok a zároveň pri skúmaní podmienok odvolacieho konania zistil, že proti uzneseniu súdu prvej inštancie, č.k. 5Em/4/2019-180 z 9.1.2020, ktorým súd zamietol návrh povinného otca na odklad výkonu rozhodnutia a návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia, ako aj uzneseniu súdu prvej inštancie, č.k. 5Em/4/2019-185 z 9.1.2020, ktorým súd povinnému otcovi uložil pokutu, nie je odvolanie prípustné a preto odvolanie povinného otca voči predmetným uzneseniam v súlade s § 386 písm. c) CSP odmietol. Vzhľadom na uskutočnený výkon rozhodnutia v posudzovanej veci konanie podľa § 390 písm. f) CMP zastavil.

11. Na tomto mieste je nutné uviesť, že v predmetnej veci sa konanie začalo podaním návrhu oprávnenej matky (č.l. 1), doručeným okresnému súdu 7.10.2019, na nariadenie výkonu rozhodnutia a to rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 9P/6/2019-104 z 9.5.2019, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu ohľadom výkonu ich práv a povinností k maloletému dieťaťu. Oprávnená matka žiadala výkon rozhodnutia v časti zverenia maloletého dieťaťa do jej osobnej starostlivosti.

12. Výzvou z 11.10.2019 (č.l. 5), doručenou povinnému otcovi 16.10.2019, podľa § 379 ods. 2 CMP okresný súd vyzval povinného otca na rešpektovanie vykonateľného exekučného titulu, na vyjadrenie sa k návrhu oprávnenej matky, ako aj uvedenie dôvodov nerešpektovania vykonateľného exekučného titulu (do 15 dní od doručenia tejto výzvy) s tým, že ho poučil, že ak nezistí ospravedlniteľné dôvody na strane povinného otca, nariadi výkon rozhodnutia.

13. Na výzvu okresného súdu sa k návrhu oprávnenej matky podaním doručeným okresnému súdu 17.10.2019 (č.l. 9) vyjadril Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

14. Uznesením, č.k. 5Em/4/2019-20 z 21.10.2019, s poukazom na ustanovenie § 384 ods. 2 CMP okresný súd nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 9P/6/2019-104 z 9.5.2019 (exekučného titulu) v časti úpravy styku matky s maloletým dieťaťom. Toto rozhodnutie, nakoľko žiaden z účastníkov konania voči nemu nepodal odvolanie, nadobudlo právoplatnosť 9.11.2019 (vykonateľnosť dňom vydania, t.j. 21.10.2019).

15. Na výzvu súdu reagoval povinný otec podaním doručeným okresnému súdu 28.10.2019 s tým, že nesúhlasil s výkonom rozhodnutia (č.l. 25).

16. Uznesením, č.k. 5Em/4/2019-27 zo 4.11.2019, okresný súd opätovne nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 9P/6/2019-104 z 9.5.2019 v časti zverenia maloletého dieťaťa do osobnej

starostlivosti matky s tým, že otec je povinný odovzdať maloleté dieťa matke do 3 dní od doručenia tohto uznesenia pod následkom uloženia poriadkovej pokuty. Proti tomuto uzneseniu povinný otec podal odvolanie.

17. Výzvou z 5.12.2019 (č.l. 54), doručenou povinnému otcovi 12.12.2019, podľa § 379 ods. 2 CMP okresný súd vyzval povinného otca na rešpektovanie vykonateľného exekučného titulu s tým, že ho poučil o následkoch jeho nerešpektovania.

18. Dňa 9.12.2019 bolo povinnému otcovi doručené predvolanie na pojednávanie konané dňa 9.1.2020 (č.l. 56) s tým, že ho súd pod hrozbou poriadkovej pokuty vyzval na zabezpečenie účasti maloletého dieťaťa na pojednávaní, s výnimkou, že maloleté dieťa už otec odovzdal do osobnej starostlivosti matke.

19. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 65 CMP odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

21. Podľa § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

22. Podľa § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

23. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

24. Odvolací súd len stručne uvádza, že v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, tzv. personálnej exekúcií, súd realizuje výkon práv a povinností, ktoré boli judikované v základnom (nachádzacom) konaní. Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých teda nasleduje až potom, ako rozhodnutie vydané v základnom konaní (exekučný titul) nadobudne vykonateľnosť. Podstatou tohto konania je, samozrejme s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu a vždy v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, presvedčiť povinného k dobrovoľnému splneniu povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu, či už písomnou výzvou povinného na dobrovoľné plnenie, resp. za týmto účelom nariadením pojednávania vo veci. Pokiaľ sa výzva na dobrovoľné plnenie minie účinkom, možno na povinného vplývať uložením pokuty, a to aj opakovane. Dobrovoľné splnenie uloženej povinnosti, resp. nútená realizácia výkonu rozhodnutia je vždy dôvodom zastavenia konania, nakoľko bol dosiahnutý účel sledovaný výkonom rozhodnutia.

25. V zmysle ustanovenia § 376 CMP v prípade, že povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (ods. 1). Súd však môže výkon rozhodnutia nariadiť aj bez návrhu (ods. 2). Pokiaľ sa teda konanie začína podaním návrhu, začína sa doručením tohto návrhu súdu. Samotné nariadenie výkonu rozhodnutia sa začína až vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie (§ 377 ods. 1 CMP). Vzhľadom na potrebu zachovania rýchlosti a účinnosti úkonov smerujúcich k výkonu rozhodnutia, ani prípadné odvolanie proti uzneseniu, ktorým prišlo k nariadeniu výkonu rozhodnutia nemá vplyv na priebeh samotnej realizácie výkonu rozhodnutia (§ 377 ods. 3 CMP). Jednoducho povedané, podanie odvolania proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia nebráni tomu, aby súd výkon rozhodnutia uskutočnil. Potom podľa odvolacieho súdu nielen zákonnej úprave, ale najmä charakteru vykonávacieho konania, t.j. potrebe konať rýchlo a efektívne v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, nezodpovedá procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý v posudzovanej veci výkon rozhodnutia nariadil dva krát, uznesením č.k. 5Em/4/2019-20 z 21.10.2019, voči ktorému povinný otec nepodal odvolanie a uznesením č.k. 5Em/4/2019-27 zo 4.11.2019, voči ktorému povinný otec podal odvolanie a ktoré rozhodnutie je predmetom preskúmania tohto odvolacieho konania.

26. Porovnaním výrokov vyššie uvedených rozhodnutí súdu prvej inštancie mohol odvolací súd len predpokladať, že dôvodom vydania v poradí druhého uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia bola presná špecifikácia povinnosti povinného otca rešpektovať exekučný titul v časti zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky. V poradí prvým uznesením o nariadení výkonu rozhodnutia

súd prvej inštancie nariadil výkon rozhodnutia v časti úpravy styku matky s maloletým dieťaťom. Nakoľko však výrokom tohto uznesenia bol presne a správne (číslom konania a dátumom jeho vydania) identifikovaný exekučný titul, čisto formálny nedostatok (okresný súd nariadil výkon rozhodnutia v časti úpravy styku matky s maloletým dieťaťom, pričom exekučným titulom nebol určený styk matky s maloletým dieťaťom, ale jej bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti) nemôže mať, najmä vzhľadom na charakter konania o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, vplyv na predbežnú vykonateľnosť tohto uznesenia (čím nie je odôvodnené vydanie nového uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia) a vedomosť povinného otca o obsahu jeho povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu (že si tejto povinnosti bol vedomý vyplýva z jeho vyjadrenia k návrhu oprávnenej matky na výkon rozhodnutia).

27. Na základe uvedených skutočností odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie, č.k. 5Em/4/2019-27 zo 4.11.2019, majúc za to, že na jeho vydanie neboli splnené procesné podmienky.

28. Nad rámec prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu, pokiaľ ide o vyššie uvedené zrušené uznesenie súdu prvej inštancie, odvolací súd vzhľadom na odvolacie námietky povinného otca považuje za potrebné uviesť, že v danej veci možno konštatovať hlboko rozvrátený vzťah rodičov maloletého dieťaťa, ktorý zo strany povinného otca vyústil do spochybňovania akýchkoľvek schopností oprávnenej matky riadne sa postarať o maloleté dieťa, ako aj spochybňovaní relevantnosti vyjadrení, resp. písomných správ či už kolízneho opatrovníka, Poradenského centra Náruč Čadca, kde matka absolvovala nácvik rodičovských zručností a psychologické poradenstvo, alebo OR PZ Čadca. Uvedenému postoju povinného otca potom zodpovedajú aj jeho odvolacie námietky. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že vo všeobecnosti rodičia maloletého dieťaťa často dieťa využívajú ako nástroj pomsty voči druhému rodičovi a v úsilí vylúčiť druhého rodiča zo života maloletého dieťaťa spochybňujú schopnosti tohto rodiča riadne sa starať o maloleté dieťa. V kontexte uvedeného potom pravdivosť tvrdení rodičov posudzuje vo veci konajúci súd zo zreteľom najmä na zistenia osôb, ktoré nie sú citovo zaangažované vo veci. Možno konštatovať, že uvedeným spôsobom postupoval i súd prvej inštancie a za situácie, keď si povinný otec dobrovoľne nesplnil judikovanú povinnosť odovzdať oprávnenej matke maloleté dieťa do osobnej starostlivosti, vo veci nariadil výkon rozhodnutia a tento nakoniec i uskutočnil.

29. Skutočnosť, že odvolací súd dospel k záveru o nevyhnutnosti zrušiť uznesenie súdu prvej inštancie, č.k. 5Em/4/2019-27 zo 4.11.2019, ktorým rozhodnutím súd opätovne v tom istom konaní nariadil výkon rozhodnutia, má vplyv i na rozhodnutie súdu prvej inštancie, č.k. 5Em/4/2019-183 z 9.1.2020. Týmto uznesením okresný súd uložil povinnému otcovi poriadkovú pokutu vo výške 1.000,- Eur podľa § 382 CMP, za nesplnenie povinnosti, ktorá mu bola uložená uznesením, č.k. 5Em/4/2019-27 zo 4.11.2019 (u ktorého odvolací súd dospel k záveru o nevyhnutnosti jeho zrušenia), ktorým súd nariadil výkon rozhodnutia, t.j. pod hrozbou poriadkovej pokuty odovzdať maloletého matke do 3 dní od doručenia tohto uznesenia, a zároveň za nesplnenie povinnosti zabezpečiť účasť maloletého na pojednávaní konanom dňa 9.1.2020 za účelom dobrovoľného odovzdania maloletého matke.

30. Jednoducho povedané, týmto rozhodnutím o uložení pokuty súd prvej inštancie uložil povinnému otcovi jednu pokutu vo výške 1.000,- Eur za nesplnenie dvoch, vyššie uvedených povinností. Zrušením uznesenia, č.k. 5Em/4/2019-27 zo 4.11.2019, zanikol právny dôvod uloženia pokuty povinnému otcovi v časti nesplnenia povinnosti pod hrozbou poriadkovej pokuty odovzdať maloletého matke do 3 dní od doručenia uznesenia, č.k. 5Em/4/2019-27 zo 4.11.2019. Vzhľadom na formuláciu výroku dotknutého uznesenia súdu prvej inštancie, tento nemožno zrušiť len v časti a pokiaľ ide o nesplnenie povinnosti povinného otca zabezpečiť účasť maloletého na pojednávaní konanom dňa 9.1.2020 za účelom dobrovoľného odovzdania maloletého matke, ponechať uloženú pokutu v platnosti, resp. jej výšku nejakým spôsobom modifikovať. Z výroku napadnutého uznesenia a ani z jeho odôvodnenia totiž nevyplýva, ktorá časť pokuty zodpovedá porušeniu tej ktorej povinnosti. Uvedené dôvody preto nevyhnutne vedú k záveru o nevyhnutnosti v celom rozsahu zrušiť uznesenie súdu prvej inštancie, č.k. 5Em/4/2019-183 z 9.1.2020, o uložení pokuty.

31. V posudzovanej veci povinný otec odvolaním napadol tiež uznesenie, č.k. 5Em/4/2019-180 z 9.1.2020 o zamietnutí návrhu na odklad výkonu rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 CMP a zamietnutí návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia podľa § 390 písm. c) CMP a uznesenia, č.k. 5Em/4/2019-183 z 9.1.2020 (u tohto uznesenia vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru o nevyhnutnosti jeho zrušenia) a č.k. 5Em/4/2019-185 z 9.1.2020, o uložení pokút podľa § 382 CMP. S

poukazom na znenie ustanovenia § 355 ods. 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP odvolací súd skúmal, či zákon proti týmto uzneseniam odvolanie pripúšťa.

32. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

33. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

34. Podľa § 59 ods. 1, ods. 2 CMP odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, okrem uznesenia, ktorým súd poveril účastníka zvolaním valného zhromaždenia podľa § 304 písm. f). Odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení rozhodnutia o dedičstve, ak sa dodatočne zistí, že poručiteľ žije, alebo ak bolo zrušené jeho vyhlásenie za mŕtveho.

35. V zmysle ustanovenia § 355 ods. 2 CSP je odvolanie voči uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné len v prípade, ak to tento zákon výslovne zakotvuje. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 357 taxatívne vymenúva prípady, v ktorých pripúšťa možnosť podania odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie. Okruh uznesení, proti ktorým je prípustné odvolanie v mimosporových konaniach, zákonodarca „rozšíril“ v ustanovení § 59 CMP. Civilný mimosporový poriadok zároveň v niektorých osobitných konaniach a v osobitných prípadoch upravuje výslovne možnosť podať voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie a to tak, že v zákone priamo uvádza, že proti konkrétnemu uzneseniu súdu prvej inštancie je odvolanie prípustné. Pokiaľ Civilný mimosporový poriadok takouto formou odvolanie nezakladá a právo podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie nevyplýva ani z ustanovenia § 59 CMP a § 357 CSP, tak odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydané v konaní podľa Civilného mimosporového poriadku prípustné nie je.

36. Civilný mimosporový poriadok výkon rozhodnutia vo veciach maloletých upravuje v ustanovení §§ 370 až 391. V súvislosti s týmto konaním zákon výslovne pripúšťa odvolanie len proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a uzneseniu o zamietnutí takéhoto návrhu (§ 377 ods. 1 CMP).

37. V súdnej veci súd prvej inštancie napadnutým uznesením, č.k. 5Em/4/2019-180 z 9.1.2020, zamietol návrh povinného otca na odklad výkonu rozhodnutia a jeho návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia podľa § 390 písm. c) CMP. Prípustnosť podania odvolania proti týmto výrokom napadnutého uznesenia nevyplýva z ustanovenia §§ 370 až 391 CMP (doslovným uvedením, že proti takýmto rozhodnutiam je odvolanie prípustné) a rovnako nie je odvolanie voči takémuto rozhodnutiu prípustné ani v zmysle § 59 CMP. Prípustnosť odvolania v tomto prípade nevyplýva ani z ustanovenia § 357 CSP, v ktorom zákonodarca jednoznačne špecifikoval prípady, v ktorých je odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné. Rovnaký záver možno konštatovať aj vo vzťahu k uzneseniu, č.k. 5Em/4/2019-185 z 9.1.2020, ktorým súd prvej inštancie uložil povinnému otcovi pokutu podľa § 382 CMP.

38. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

39. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie povinného otca proti predmetným uzneseniam, č.k. 5Em/4/2019-180 z 9.1.2020 a č.k. 5Em/4/2019-185 z 9.1.2020, ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP odmietol, pričom odvolaním sa po vecnej stránke nezaoberal. Z obsahu spisového materiálu je pritom zrejmé, že pokiaľ ide o pokutu uloženú povinnému otcovi uznesením, č.k. 5Em/4/2019-185 z 9.1.2020, povinný otec ju uhradil 21.2.2020.

40. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

41. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

42. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

43. Podľa § 390 písm. f) CMP, súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak došlo k uskutočneniu výkonu rozhodnutia.

44. V čase rozhodovania krajského súdu o odvolaniach povinného otca bol výkon predmetného rozsudku už uskutočnený. Výkon rozhodnutia bol okresným súdom určený na deň 22.1.2020 a to odňatím maloletého dieťaťa od povinného otca s tým, že dieťa bude odovzdané v ten istý deň oprávnenej matke. O uskutočnení takto určeného výkonu rozhodnutia svedčí Zápisnica o odňatí dieťaťa podľa § 16 Vyhlášky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, spísaná dňa 22.1.2020 (č. l. 187), v ktorej bolo okrem iného zákonnou sudkyňou uvedené, že povinný otec maloleté dieťa dobrovoľne vydal oprávnenej matke. Preto odvolací súd vychádzajúc z ustanovenia § 390 písm. f) CMP konanie o výkon rozhodnutia zastavil, pretože došlo k uskutočneniu výkonu rozhodnutia.

45. O trovách konania odvolací súd nerozhodoval pre absenciu návrhu, ktorý je nevyhnutným predpokladom rozhodovania o trovách konania (§ 57 CMP).

46. Rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)